

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 3. Arionis in mare iactati fabula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

rionis, quam Poëtæ atque historici eleganter narrauerunt, declarantes scilicet, quæ ratione, homo in hominem etiam innocentem aquis sæuiat; DEVS autem innocentiam defendat. Ea verò fabula, super fidicine Arione *celeri admodum & cohibili oratione, uocumq; filo tereti & candido*, ut Gellius ait, scripta est ab Herodoto.

A. Gellius. lib. 16. c. 19.

§. III.

Arionis in mare iactati fabula.

Vetus, inquit, & nobilis Arion cantator fidibus fuit. Is loco & oppido Methymneus, terra atq; insula omni Lesbios fuit. Eum Arionem rex Corinthi Periander amicum amatumq; habuit, artis gratia. Is inde a rege proficiscitur, terras inclytas, Siciliam atq; Italiam visere. Ubi ea venit, auresq; omnium, mentesque, in utriusq; terra urbibus, demulsi. In quaestibus istis & voluptatibus amoribusque hominum fuit. Is tum postea grandi pecunia, & re bona multa copiosus, Corinthum instituit redire. Nauem igitur & nautas, ut notiores amicioresq; Corinthios sibi delegit. Sed eo Corinthios, homine accepto, nauisq; in altum prouecta, prada, pecunias cupidos cepisse consiliu de necando Arione. Tum illum ibi pernicie intellecta, pecuniam ceteraq; sua, ut haberent, dedisse: vitam, modo sibi parcere.

parcerent, orauisse. Nautas precum eius harum
 commiseritum esse illatenus, ut ei necem infer-
 re per vim, suis manibus temperarent: sed im-
 perauisse, ut iam statim coram desiliret praeceps
 in mare. Homo, inquit, ibi territus, spe omni vita
 perditâ, id unum postea orauit, ut prius, quàm
 mortem oppeteret, induere permitterent sua sibi
 indumenta, & fides capere, & canere carmen
 casus illius sui consolabile. Feros & immanes na-
 uitas prolubium tum audiendi subit. Quod ora-
 uerat, impetrat. Atq; ibi mox de more cinctus,
 amictus, ornatus, stansq; in summa puppis foro,
 carmen, quod orthium dicitur, voce sublatissi-
 mâ cantauit. Ad postrema cantus, cum fidibus
 ornatûq; omni, sicut stabat canebâtque, eiecit
 sese procul in profundum. Nauta handquaquã
 dubitantes quin perisset, cursum quem facere
 ceperant, tenuerunt. Sed nouum, & mirum,
 & pium facinus contigit. Delphinum repente,
 inter undas, ad nauis, & dorso super fluctus e-
 dito vectauisse; incolumiq; eum corpore & or-
 natu, Tanarum, in terram Laconicam, deue-
 xisse. Tum Arionem prorsus ex eo loco Corin-
 thum petiuisse: talémq; Periandro regi, qualis
 Delphino vectus fuerat, sese obtulisse: eiq; rem,
 sicuti acciderat, narrauisse. Regem isthac pa-
 rum credidisse, Arionem, quasi falleret, custo-

234 Cap. IX. Aquis in poenam uti Deum,
 diri iussisse. Nautas requisitos, ablegato Arione,
 dissimulanter interrogasse, ecquid audissent in
 ijs locis, unde venissent, super Arionem? Eos di-
 xisse, hominem, cum inde irent, in terrâ Italiâ
 fuisse, eumq; illic bene agitare, & studijs delecta-
 tionibusq; urbium florere, atq; in gratiâ pecu-
 niâq; magnâ fortunatum esse. Tum, inter hac
 eorum verba, Arionem cum fidibus & indu-
 mentis, cum quibus se in saluta eiaculauerat,
 extitisse. Nautas stupefactos convictosq; ire
 inficias non quisse. Eam fabulam dicere Lesbios
 & Corinthios: atque esse fabula argumentum,
 quod simulacra duo aenea, ad Tanarum, vi-
 serentur, Delphinus vehens & homo insidens.

§. IV.

*Avaritia se ipsam punientis speculum, in ip-
 qui Arionem in fluctus eiecerunt.*

Val. Max.
 lib. 9. c. 4

*Protrahatur hic in medium avaritia later-
 tium indagatrix lucrorum, manifeste preda-
 avidissima vorago, nec habendi fructu felix, &*

Cic. in
 orat. pro
 Quintio.

*cupiditate quarendi miserrima. Nimirum, nul-
 lum est officium tam sanctum, ut rectè Tullius
 dixit, atq; solenne, quod non avaritia commi-*

Idem in
 Vatiniū.

*nuere, atque violare soleat. Et: Nemo tam
 firmum habuit presidium, quod avaritia non*

Sallust. in
 Catil.

*infregerit atq; debilitauerit. Itaque, quia, ut
 Sallustius ait, avaritia fidens, probitatem, ce-
 terasq;*